

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

22. M. 1296/2008/10.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

a **Független Rendőr Szakszervezet**, ügyintéző: **dr. Oláh Tamás jogtanácsos**
(1136 Budapest, Pannónia út 27, Levélcím: 1388. Budapest, Pf. 52.) **által képviselt**
B T felperesnek,

ügyvéd

által

képviselt

Nemzeti Nyomozó Iroda (1078 Budapest, István út 23-25.) **alperes** elleni szolgálati
idő kedvezményes számítása iránti perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság megállapítja, hogy a felperes 1996. szeptember 1-jétől 2005. december 31-ig bezárólag jogosult a szolgálati idő 1,2 szeres számítására.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 20.000,-Forint (azaz: Húszezer) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a jelen bírósághoz benyújtott és a Fővárosi Bírósághoz címzett fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárta előtt közösen kérhetik, hogy a bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el.

INDOKOLÁS :

A bíróság a peres felek előadása, a csatolt iratok és a tanúként meghallgatott **B M** vallomása alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes 1996. szeptember 1-jétől került áthelyezésre az ORFK Bűnügyi Főigazgatóság Gazdaságvédelmi Főosztály állományából, az ORFK Központi Bűnüldözési Igazgatóság, Gazdaságvédelmi Főosztály, Gazdasági Bűnözés Elleni Osztály, Vegyes Ügyek Alosztálya állományába kiemelt főnyomozói beosztás ellátására.

A becsatolt parancsnok szerint a felperes 1996. szeptember 1-jétől részesült az úgynevezett különleges bevetési pótlékban.

A felperes folyamatosan a fenti szervnél, illetve annak jogutódjainál teljesítette hivatásos szolgálati jogviszonyát.

A felperes 2007. november 14-én szolgálati panaszt nyújtott be az alpereshez, amelyben 1996. szeptember 1-jétől 2005. december 31-ig bezárólag kérte szolgálati ideje kedvezményes számítását, hivatkozott arra, hogy megvalósult a szolgálat teljesítése során a fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó feladat ellátás.

Az alperes 2007. december 12-én kelt határozatával a felperesi igényt elutasította, és azt felterjesztette az ORFK vezetőjéhez.

Az alperes határozata indokolásában hivatkozott arra, hogy 2006. január 1-jétől van mód a felperes esetében a szolgálati idő kedvezményes számítására, a jogszabály módosítást visszamenőleges hatállyal nincs mód alkalmazni, továbbá a felperes által ellátott munkakör fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásnak nem minősíthető. Az ORFK vezetője 2008. január 30-i határozatával a szolgálati panaszt megalapozatlansága miatt elutasította, indokolása hivatkozott a Hszt. vonatkozó rendelkezéseire, és arra, hogy a felperes által betöltött beosztás a jogszabályban meghatározott feltételeknek nem felel meg.

A felperes kereseti kérelmében kérte annak megállapítását, hogy 1996. szeptember 1-jétől 2005. december 31-ig jogosult a szolgálati idő kedvezményes számítására. A felperes hivatkozott arra, hogy esetében megvalósult a fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztás ellátása, tanú bizonyítási indítványt terjesztett elő állításainak alátámasztására.

A pervitellel kapcsolatban az általános szabályok szerint perköltségigényt is érvényesített.

Az alperes kérte a kereset elutasítását, a pervitellel kapcsolatban az általános szabályok szerint perköltségigényt is érvényesített.

A felperesi kereset az alábbiak miatt megalapozott:

A becsatolt parancsok és munkaköri leírások szerint a felperes 1996. szeptember 1-jével került áthelyezésre az alperesi jogelődhez, vagyis az ORFK Központi Bűnüldözési Igazgatóság, Gazdaságvédelmi Főosztály, Gazdasági Bűnözés Elleni Osztály, Vegyes Ügyek Alosztályára, ahol kiemelt főnyomozói beosztást látott el. A becsatolt parancsok azt is tartalmazták, hogy a felperes 1996. szeptember 1-jétől vált jogosulttá a különleges bevetési pótléokra.

A becsatolt munkaköri leírások és a felperes személyes előadása alapján, amelyet a bíróság az 5. sorszám alatti jegyzőkönyv szerint rögzített, megállapítható volt, hogy a felperes ugyan hivatali munkarendben végezte a munkáját, de jelentős túlszolgálatot is teljesített, azon szervezeti egységben ahol ő dolgozott a kiemelt és a szervezett bűnözéssel kapcsolatos gazdasági bűncselekmények felderítése, illetve nyomozása tartozott, olyan akcióban vett részt a felperes amikor veszélyes bűnözők elfogására is sor került, példaként hozta fel azon köztudomásúvá vált eseményt amikor a Fenyő gyilkosság ügyében kellett nyomozási tevékenységet végeznie. A felperes személyes meghallgatása során hivatkozott még arra is, hogy a fentiek szerint nem csak a szorosan vett gazdasági bűncselekmények tartoztak a feladatkörébe, hanem élet elleni és egyéb vagyoni elleni kiemelt bűncselekmények

is. Ezen esetekben gyakorlat volt az alperesi munkáltatónál, illetve annak jogelődjénél, hogy nyomozó csoportokat hoztak létre, amelynek tagjai egymással szorosán együttműködve végezték a felderítési, illetve nyomozati tevékenységet. A felperesi előadás szerint munkaidejének túlnyomó többségét a terepen végzett munka tette ki, munkaideje nagy részét adatgyűjtéssel, személyek felkutatásával, kihallgatással, házkutatással, illetve titkos információ gyűjtéssel töltötte. Álláspontja szerint az a tevékenysége amit végzett mind fizikai, mind pszichikai szempontból fokozott igénybevételt jelentett. A felperes nyilatkozott arról is, hogy 2003-tól kezdődően alosztály vezetői beosztást is ellát, ugyanakkor vezetői tevékenysége mellett változatlanul fennállt a terepen végzett munka, e vonatkozásban ugyanolyan terhelésnek volt kitéve, mint a beosztotti állomány, munkavégzésének körülményei nem változtak. A fizikai és pszichikai teljesítőképességre, illetve állóképességre nézve előadta, hogy évente vizsgálatokon kellett részt vennie, illetve a teljesítményt minden esetben kiemelt módon mérték. Nyilatkozott arról is a felperes, hogy az ország egész területére rendelkezett az alperes, illetve a jogelőd szerv illetékességgel és illetve hatáskörrel, így rendkívül sűrűn kellett vidékre utaznia, tanú meghallgatásokat, elfogásokat, házkutatásokat végezni, illetve vidéken is jellemző volt a munkájára a titkos információgyűjtés.

A bíróság a tényállás tisztázása érdekében tanúként hallgatta meg B M - t, aki a perbeli időszakban a felperes kollégája volt.

A tanú vallomásaiban előadta, hogy a Gazdaságvédelmi Főosztályhoz tartoztak a kiemelt gazdasági, illetve vagyon elleni bűncselekmények. Ezen ügyek nagy tárgyi súlyúak voltak, a sértett vagy az elkövető személye indokolta kiemelt ügynek történő minősítésüket, illetve jelentős volt a vagyoni kár nagysága is. A tanú egybehangzóan nyilatkozott a felperessel a vonatkozásban, hogy nem csak a gazdasági, illetve vagyon elleni bűncselekmények esetében kellett nyomozati cselekményeket végezniük, hanem kiemelt élet elleni és más kiemelt bűncselekmények esetében is közreműködtek, más osztályok munkatársaival együtt végezték a nyomozati tevékenységet. Jellemző volt a feladat ellátására az operatív tevékenység, erre nézve a tanú részletesen nyilatkozott, illetve azt is előadta, hogy a nyílt büntetőeljárással kapcsolatos nyomozati tevékenységek mellett túlnyomó többségben a titkos információ gyűjtés volt jellemző, illetve ő is akként nyilatkozott, hogy a hivatali munkarend betartására nem volt mód és lehetőség, gyakorlatilag minden munkanap több mint tíz órát dolgoztak. A tanú nyilatkozott arról is, hogy a terepen végzett munka túlnyomó részt jellemző volt a munkavégzésre, arányaiban akként volt ez meghatározható, hogy a munkaidő 70 %-át terepen töltötték, és 30% volt az alperesi telephelyen a hivatalhoz köthető munkavégzés.

A tanú előadása szerint közvetlen kapcsolatot kellett tartaniuk bűnözői körökkel, jellemző volt munkájukra az is, hogy információk begyűjtése során informátorokkal tartották a kapcsolatot, akik nyilvánvalóan szintén valamilyen bűncselekményhez köthetőek voltak, előre nem tervezhető volt a feladatellátás, azt nagyrészt az éppen beérkező információ határozta meg, hogy melyik az a következő lépés, amelyet az adott bűncselekmény felderítése érdekében meg kell tenniük. Részt vettek veszélyes bűnözők elfogásánál, ugyanakkor a veszélyhelyzet fennállt házkutatásoknál, illetve tanúkatatás során is, amikor szintén nem tudtak arra előre készülni, hogy az adott személy milyen mértékben felfegyverkezve, vagy más veszélyes eszközzel ellátva kerül velük szembe.

A tanú nyilatkozott arról is, hogy fokozott pszichikai és fizikai követelményeknek

kellett megfelelniük, amelyet rendszeresen ellenőrizni volt köteles a munkáltató.

A munkaköri leírástól, illetve a szervezetre vonatkozó szabályoktól eltérően a főosztály feladatkörébe tartozott a rendezvény biztosítási feladat ellátása is, a tanú és a felperes akként nyilatkoztak, hogy politikai rendezvényeken biztosítási feladatot kellett ellátniuk, ez gyakorlatilag azt jelentette, hogy civil ruhában kellett a tömegben elvegyülniük, amennyiben olyasmit észleltek, amely rendőri intézkedést tett indokolttá, akkor az egyenruhás állományt kellett az intézkedés foganatosítása miatt igénybe venniük.

A bíróság rendelkezésére állt a 4/2003. (V.16.) ORFK SZBEI intézkedés, amely az ORFK Bűnügyi Főigazgatóság Szervezet Bűnözés Elleni Igazgatóság Ügyrendjéről szól. Ezen szerv az alperes jogelődje volt, és az ügyrend szerint ezen szerv titkos információgyűjtést, felderítést, nyomozást és vizsgálatot végző központi bűnügyi szerv. A Gazdaságvédelmi Főosztály országos illetékességgel titkos információ ellenőrzést és titkos nyomozást folytató bűnügyi szerv. Az intézkedés 18-as pontja szerint a Gazdaságvédelmi Főosztály titkos nyomozást és nyílt nyomozást folytató bűnügyi szerv, amely a tevékenysége ellátása körében jogosult:

- hatáskörébe tartozó, vagy odautalt ügyekben titkos információgyűjtést folytatni és ennek érdekében a titkos információgyűjtés, erőit, eszközeit, módszereit alkalmazni,
- a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat szolgáltatásait igénybe venni,
- más rendvédelmi szervvel feladatkörében együttműködni,
- más állam területén titkos információgyűjtési feladatokat végrehajtani,
- külföldi rendőri szerv minősített megkeresését a titkos információgyűjtés szabályai szerint végrehajtani,
- a nemzetközi bűnügyi jogsegély keretében eljárni.

Ezen 18-as pont részletezte azt is, hogy mi tartozik a titkos információgyűjtés keretébe, ezen szerv nyomozást folytathat a bűncselekmény elkövetőivel szemben az alapos gyanú megállapításáig, titkos vagy nyílt nyomozás keretében megkereséseket teljesíthet, végrehajtja azokat a titkos és nyílt egyedi intézkedéseket, amelyeket az országos rendőr-főkapitány vagy a bűnügyi főigazgató, illetőleg az alperes igazgatója a hatáskörébe utal, nyilvántartja, kezeli, ellenőrzi, felhasználja a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 1994. évi XXIV. törvény hatálya alá tartozó szervezetek által szolgáltatott, a pénzmosás gyanújára utaló információkat, szűrő-kutató munkát végez, nyomozást kezdeményez az állami szubvenciókkal való visszaélések, a vissza nem térítendő, vagy kedvezményes állami pénzeszközök korrupciós magatartással történő megszerzése esetében, felderítést folytat a közigazgatás területén tapasztalt hivatali korrupció, a közcélú alapítványok működése során észlelt bűncselekmények esetében.

A Hszt. perbeli időszakban hatályos 329. §. (1.) bekezdése szerint a 326. §. (1) bekezdésében meghatározott szempontból az alábbiak szerint kell a szolgálati viszonyban eltöltött időt számítani:

1,2 szeresen a rendszeres csapatkiképzést folytató szervezetek állományának, harcálláspontokon, a föld felszíne alatt szolgálatot teljesítőknek, a büntetés-végrehajtási szervezeteknél a fogva tartókkal közvetlen folyamatosan foglalkozó állomány tagjainak, valamint a fokozott igénybe vétellel és veszéllyel járó beosztásokban szolgálatot teljesítőknek. Ezen normaszöveg került módosításra 2006. január 1-jétől kezdődően.

A Hszt. végrehajtására kiadott 140/1996. (VIII. hó 31.) Kormányrendelet 22. §-a szerint a Hszt. alkalmazásában fokozottan veszélyesnek az a szolgálati beosztás minősül, amelynek ellátásával kapcsolatos szolgálati tevékenység – a hivatásos szolgálattal járó általános kockázaton túl – életveszéllyel is járhat, illetve egészségkárosító kockázatok között kerül végrehajtásra, vagy a védelem csak egyéni védőeszköz állandó vagy tartós használatával valósítható meg. E beosztások körét a Hszt. és a Kormányrendelet 1. számú melléklete tartalmazza.

A fenti Kormányrendelet 28. §. (1) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja akkor jogosult illetménypótlékra, ha olyan beosztást tölt be, amely az átlagosnál nagyobb veszéllyel vagy fokozott igénybevétellel, illetve többet követelmények teljesítésével jár, továbbá, ha az átlagosnál kedvezőtlenebb körülmények elviselésére kényszerül, és ezeket a körülményeket, követelményeket a beosztási illetményben nem lehet elismerni.

Az alperes sem vitatta, hogy a felperes a perbeli időszakban folyamatosan részesült az úgynevezett bevetési pótlékban, ezzel a bíróság álláspontja szerint a munkáltató mintegy elismerte azt, hogy a felperes a szolgálat teljesítése során többet követelményeket teljesít, illetőleg az átlagosnál kedvezőtlenebb körülmények elviselésére kényszerül.

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes jogosult a szolgálati ideje 1, 2 szerez számítására. A felperes a szolgálat ellátása során fokozott pszichikai és fizikai követelményeknek kellett, hogy eleget tegyen, olyan bűncselekmény típusokban kellett eljárnia, amelyek a fentiek szerint kiemeltnek és fokozottan veszélyesnek minősülnek, részt vett olyan akciókban, amikor életét és testi épségét kockáztatta, munkaideje túlnyomó többségét a terepen teljesítette, illetve végezte, bűnözői körökkel kellett folyamatosan kapcsolatot tartania, illetve munkájára túlnyomórészt jellemző volt az operatív tevékenység, illetve a titkos információgyűjtés és nyomozás. A felperes nem vitatottan hivatali munkarendben látta el a feladatát a munkaköri leírása szerint, azonban bizonyítást nyert az, hogy jelentős túlszolgálatot teljesített, munkaideje előre nem volt behatárolható és kiszámítható, azt mindig a feladatok határozták meg, hogy meddig kell a szolgálat érdekében rendelkezésre állnia, illetve a feladatát elvégeznie.

A bíróság azt is megállapította a fentiek alapján, hogy a felperes közvetlen fizikai kapcsolatba került bűnelkövetőkkel, kiemelt bűncselekmények helyszínein végzett nyomozati cselekményeket, az ország egész területén volt jogosult és egyben köteles a feladatát ellátni, így tevékenysége mindenképpen fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó tevékenységnek minősítendő.

A bíróság a fenti érveléssel a felperes kereseti kérelmének helyt adott, és megállapította, hogy a perbeli időszakra nézve a felperes jogosult a szolgálati idő 1,2 szerez számítására.

A pernyertes felperesnek perköltség igénye is volt, arról a bíróság a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján rendelkezett, az összeget mérlegeléssel megállapítva, amelynél a bíróság figyelembe vette a tárgyalási napok számát és a felperesi képviselő által kifejtett jogi munkát.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp 233. § és 358. §-ai biztosítják.

B u d a p e s t, 2009. február 9.

dr. Matók Ágnes s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Vindics Lajosné és Szántó Dénes
ülők helyett is.

